

Ốc là một món ăn bình dân, đã có từ lâu đời ở Huế. Trong “Hò Huế” cũng đã có câu hò tình nghĩa dính dáng đến Con ốc: “Mẹ ơi chớ đánh con đầu, Đố con bắt ốc hái rau m nh”. Trẻ con Huế cũng có câu nói vui chuyện ăn ốc của người xưa: “Ngồi ăn ốc, ngồi đi đợ”. “Bắt ốc hái rau” là công việc thường ngày của người nghèo trên đường đi kiếm thêm để ăn đến bữa và thêm ngu n “protid” dinh dưỡng cho gia đình ngoài các món ăn thường có hàng ngày của họ như khoai, sắn hay bắp luộc trong những năm tháng mất mùa.

Người nhà quê mò ốc phải đi tìm mình hàng ngày trong những hói để ốc ng u với cái “oi v t” nơi lõn lõn trên mặt nước phía trước mặt họ. Họ mang trên người chiếc yếm che ngực, đầu đội nón che nắng và tr m họ n thân mình vào trong nước, hai tay mò qua mò lại dưới đáy hói để tìm kiếm ốc. Nhìn họ đang bắt ốc trông như chiếc nón lá đang trôi dạt như hàng trên mặt nước. Khuôn mặt họ hoàn toàn bị chiếc nón che khuất. Mọi lõn bắt được ốc là họ chao ngay trong nước và bỏ vào oi v t. Oi v t thường được đan bằng mây như và được ph t k vài lớp nước để u rái nên không thấm nước. Vì họ và không thấm nước nên oi v t nơi được trên mặt nước. Sở dĩ “oi v t” có tên như thế là vì chiếc oi có hình con v t d ng cao cổ và trên lưng có lõn để bỏ ốc, cá và tôm vào mà không bị thoát. Hai tay của người đàn bà quê qu qu ng ng m dưới nước và ch nh vào cảm giác của bàn tay mà biết được v t r được là ốc m, ốc hút hay ốc g o. “Ốc g o” rất nh , ch b ng họ t b p nên công việc bắt ốc mà g p phải thì họ n y thì cũng phải lâu lõm mới đ y gi . “Ốc m” hay còn gọi là “Ốc B u” lõn mình nh t, to bằng nắm tay con nít và thường được dân quê thích họ n, vì ăn đã ngon mà thịt lại nh u nên có thể ăn thay cơm. “Ốc mút” có đầy nh n, thường chỉ dùng để ăn ch i vào bữa lõn bu i chi u ch ch ng thì nào thay thế bữa ăn thường ngày của gia đình. Khi ăn “ốc mút” phải c n đ t họ n đuôi ốc mới có

th kh i th t c bên trong ra đ c.

c sên xám

Ng i Hu th ng có l v a c n đáy “ c hút” v a mút n c trong v c tr c khi kh u th t c và xóc ra ăn. Nhi u khi do c n đáy c khá r ng, nên khi mút n c, thân c s theo ra cùng, không c n ph i ngóay c và móc c ra. c m u hình tròn xo n c, tr c khi ăn ph i ch t đuôi m i xóc đ c th t c và l y ra kh i v c đ c. Thân c a c m u có ph n d i là “sáp c”, màu h i vàng vàng, ăn vào c m th y béo và m m. Ph n trên c a thân c m u là th t c, ăn vào c m th y s n s t h i c ng và khi nhai c m th y ngon. Tr c khi ăn ph i khêu b cái màng che đ u l n c a con c, “đ lòi” đ u con c bên trong thì m i xóc ra ăn đ c. Màng c đó đ c g i là “y m c”.

c b t v ph i ngâm trong n c mấ, th n c vo g o, cho s ch c đ c nh h t nh a đ c trong v c ra. Ph i ngâm k c trong n c mấ t i thi u trong 10 ngày và thay n c hàng ngày đ c trút cho h t các n c nh p trong ng i ra. c th ng bò sát d i đ t đ đi quanh ăn nên vì th c có th ăn các ch t đ c n m sát đ t nh các th n m đ c và do đó. Có th truy n đ c ch t ng i qua cho ng i. Vì th ngay c ng i Pháp ngày nay cũng ph i nuôi l y c đ ăn ch không còn dám ăn “ c hoang”, th c mà mình th y bò quanh v n n a. Tuy nuôi c sên đ ăn nh ng ng i Pháp cũng không dám gan cùng mình, lu c c ăn li n mà cũng ph i “s a s an” con c tr c khi ăn. H cũng ph i làm s ch s con c tr c b ng cách nh t c trong n c ít lâu, có khi c 15 ngày r i r a b ng n c m, chà xát v c cho s ch r i m i cho vào lò. Ng i Pháp g i giai đ an ngâm c cho s ch n y, là giai đ an “R a c” (Toilette des escargots). Khi ngâm c cũng ph i c n th n đ y k thau c l i vì n u không, đ m khuya c s thoát ra ngoài

